

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124208075
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124208075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcu: J. I., N..V..Q., F.: XX XXX XXX, Y. XX, Ž., zast. ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, Tolstého 20, Žilina, proti žalovanému: H. K.M., M..N.. I. F. A., F.: XX XXX XXX, Š. X, G., o zaplatenie 188,03 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 15.10.2024, č. k. 52C/44/2024-77, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku žalobcovi zaplatiť sumu 64,80 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 64,80 eura od 4.9.2023 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Rozhodnutie s odkazom na ust. § 2 písm. g), § 4 ods. 2, § 11 ods. 6, 7, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z. z.“), § 427, § 428, § 442 ods. 1 a 3, § 443, § 517, § 524, § 580, § 581 ods. 2 a 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a vykonané dokazovanie odôvodnil čiastočnou opodstatnenosťou žalovaného nároku, keď žalobca v konaní preukázal existenciu všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, za ktorú zodpovedá žalovaný ako poisťovateľ škodcu, avšak nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla si uplatnil v neprimeranej výške. V konaní mal za nesporné, že dňa 7.6.2023 došlo v G. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. Q. A., D.: N., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola X. K., J.. X.X.XXXX, bytom K. XX, G.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. G. XXX, D.: K., ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený si nechal motorové vozidlo opraviť v servise S., N.. N. V..Q., t. j. v zmluvnom servise žalovaného a v autorizovanom servise pre značku Q.. Autoservis za opravu vystavil faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.07.2023 na sumu 433,68 eura, splatnú dňa 07.08.2023, ktorá bola v celom rozsahu uhradená priamo žalovaným na základe oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti zo dňa 25.7.2023. Spornou medzi stranami nebolo ani uzatvorenie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 922/2023 dňa 19.7.2023 medzi poškodeným a žalobcom, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. Q. U. za cenu vo výške 50 eur za jeden deň prenájmu. Náhradné vozidlo bolo poškodenému odovzdané dňa 19.07.2023 o 12:00 hod. v S. K. a vrátené dňa 19.07.2023 (správne 25.07.2023 - pozn. odvolacieho súdu) o 12:00 hod. takisto v S. K..

Po ukončení prenájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX, splatnú dňa 09.08.2023, na sumu 380,03 eura s DPH za 7 dní užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur.

3. Vo všeobecnej rovine uviedol, že predpokladmi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 427 a nasl. OZ sú: (i) udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, (ii) vznik škody a (iii) príčinná súvislosť medzi danou udalosťou a vznikom škody. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, pri ktorej sa nevyžaduje zavinenie škodcu a dokonca ani existencia protiprávneho úkonu, čo však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však môže mať význam najmä pri strete prevádzok (pozri § 431 Z). Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Osobitná povaha prevádzky dopravného prostriedku spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré prevádzkovateľ ani vodič nemôžu vplyvať (napr. materiálové vady, únava materiálu, zlyhanie ovládacieho mechanizmu a pod.). Preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany tretích (nezúčastnených) osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa. U prevádzkovateľa motorového vozidla je toto riziko znášania následkov zodpovednosti za škody spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. (porovnaj U., Z. M. H.. Občiansky zákonník - komentár. F. D.. T. H. N..V..Q.. Dostupné v Systéme ASPI).

4. V posudzovanom prípade prvoinštančný súd vyhodnotil za splnené všetky predpoklady vzniku osobitnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku: (i) škodová udalosť bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky osobného motorového vozidla zn. G., D.: K., ktoré bolo v čase vzniku poistnej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného ako poisťovateľa, (ii) poškodenej X. K. vznikla škoda spočívajúca jednak v poškodení jej osobného motorového vozidla zn. Q. A., D.I.: N. (vo výške 433,68 eura), jednak v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla, (iii) medzi škodovou udalosťou a vznikom škody existuje priama, bezprostredná a ničím neprerušená príčinná súvislosť. Poškodenej X. K. tak vznikol nárok na náhradu škody priamo proti žalovanému ako poisťovateľovi v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., čo žalovaný v konaní ani nesporeoval. Okrem náhrady škody za poškodenie motorového vozidla má poškodený nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla (prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla) v rozsahu, v akom boli náklady nutne a účelne vynaložené na prenájom náhradného vozidla zodpovedajúceho parametrom pôvodného (poškodeného) motorového vozidla, z užívania ktorého bol poškodený vylúčený po určitú dobu (najmä počas opravy poškodeného motorového vozidla). Konštatoval, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej (porovnaj uznesenie NS SR zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 3MCdo/3/2015). Poškodený má nárok na náhradu nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Účelom náhradného motorového vozidla je totiž eliminovať škodlivý následok spôsobený dopravnou nehodou, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodenia vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z.), resp. poukázania finančných prostriedkov, možno považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (porovnaj nález ÚS SR zo dňa 16.02.2023 sp. zn. III. ÚS SR 602/2022). V zmysle § 442 ods. 1 OZ má poškodený nárok na náhradu skutočnej škody a ušlého zisku. Pojem „skutočná škoda“ je potrebné interpretovať tak, že musí ísť o zmenšenie majetkového stavu poškodeného či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Nepostačuje zvýšenie pasív. Ak dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu

veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na ich náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, pretože mu škoda zatiaľ nevznikla; samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom. Škoda by vznikla až zaplatením pohľadávky (porovnaj Števec, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1621). Za formu úhrady pohľadávky, ktorá môže mať za následok zmenšenie majetku poškodeného a teda aj vznik škody v jeho majetkovej sfére, je pritom potrebné považovať aj započítanie vzájomných pohľadávok poškodeného a tretej osoby.

5. So zreteľom na okolnosti prejednávanej veci prvoinštančný súd uviedol, že poškodenej X. K. mohla vzniknúť škoda (spočívajúca vo vynaložení nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla) až úhradou faktúry č. XXXXXXXX vystavenej žalobcom dňa 25.7.2023 na sumu 380,03 eura. Samotná existencia pohľadávky žalobcu voči poškodenému z tejto faktúry nie je skutočnou škodou ani ušlým ziskom poškodeného. V prejednanom prípade bolo medzi stranami nesporné, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.7.2023 poškodený postúpil na žalobcu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému (na náhradu nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla). Predmetnú zmluvu prvoinštančný súd posúdil ako platný právny úkon obsahujúci všetky podstatné náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. OZ, určito a zrozumiteľne vyjadrujúci vôľu zmluvných strán za súčasného dodržania písomnej formy. Postupovaná pohľadávka v nej bola identifikovaná dostatočne určito a nezameniteľne. Predmetom postúpenia pritom môže byť aj budúca pohľadávka, teda taká, ktorá v dobe uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky ešte neexistuje a má vzniknúť až v budúcnosti. K postúpeniu je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, ako aj pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky. Okamih postúpenia budúcej pohľadávky môže byť totožný s okamihom, kedy pohľadávka vznikne (porovnaj uznesenie NS ČR zo dňa 30.06.2009 sp. zn. 20Cdo/2529/2007). Súčasťou písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky bolo aj vzájomné započítanie pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a pohľadávky žalobcu na úhradu nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla. Ako platný právny úkon vyhodnotil prvoinštančný súd aj dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok, nakoľko táto dohoda obsahovala všetky potrebné náležitosti v zmysle § 580 a nasl. OZ a zrozumiteľne a dostatočne určito vyjadrovala vôľu zmluvných strán. Bol preto toho názoru, že k tomu istému okamihu tak došlo (i) k úhrade pohľadávky žalobcu poškodeným (t. j. k úhrade nájomného za náhradné vozidlo), a to vzájomným započítaním pohľadávok žalobcu a poškodeného, (ii) ku vzniku skutočnej škody v majetkovej sfére poškodeného (spočívajúcej v úhrade nutných a účelných nákladov na prenájom náhradného vozidla) a (iii) k postúpeniu tejto pohľadávky z náhrady škody z poškodeného na žalobcu. Takúto právnu konštrukciu označil prvoinštančný súd za prípustnú a zodpovedajúcu potrebám praktického života. Uvedeným mal za založenú aktívnu vecnú legítimáciu žalobcu.

6. Vo vzťahu k samotnej výške škodového nároku uviedol, že je potrebné vychádzať z obvyklých cien prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. To, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla boli poškodeným vynaložené nutne (t. j. že poškodený náhradné vozidlo po dobu opravy poškodeného vozidla nutne potreboval), pritom bolo v konaní nesporné, nakoľko žalovaný túto skutočnosť v podanom odpore proti platobnému rozkazu a ani neskôr nespochybnil. Ani žalobcom vyfakturovaný poplatok za pristavenie a odobratie vozidla žalovaný nenamietal a tento žalobcovi uhradil ešte pred podaním žaloby. Sporným tak v konaní ostalo iba to, či bol prenájom náhradného vozidla účelný po celú dobu prenájmu náhradného vozidla od 19.07.2023 do 25.07.2023, a či dohodnutá cena prenájmu náhradného vozidla (vo výške 50 eur za jeden deň prenájmu) zodpovedala obvyklým cenám prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Žalovaný poskytol žalobcovi plnenie len za prenájom náhradného vozidla po dobu piatich dní, pričom za primeranú cenu prenájmu považoval sumu 32,40 eura za jeden deň prenájmu. Žalovaný teda poskytol žalobcovi plnenie vo výške 192 eur (5 dní x 32,40 eura + poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30 eur). Žalobcovi neposkytol poistné plnenie zodpovedajúce ďalším dvom dňom nájmu náhradného vozidla, keďže podľa jeho názoru nešlo o nutne a účelne vynaložené náklady, a teda pri nich absentovala príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Žalovaný v konaní bližšie neargumentoval, prečo nepovažoval dobu opravy v trvaní siedmich dní za primeranú, konajúci súd tak mohol vychádzať iba z informácií uvedených v oznámení o poistnom plnení zo dňa 17.8.2023, v ktorom uviedol, že v priznanej primeranej dobe zapožičania náhradného vozidla je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na

presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Prvoinštančný súd však dospel k záveru o primeranosti dĺžky opravy poškodeného motorového vozidla vychádzajúc pritom z potvrdenia autoservisu zo dňa 25.7.2023, podľa ktorého autoservis prevzal poškodené vozidlo dňa 19.7.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného dňa 25.7.2023 vozidlo bezodkladne odovzdal jeho držiteľovi toho istého dňa. Poškodené vozidlo bolo zverené autoservisu v stredu dňa 19.7.2023 a oprava bola ukončená v pondelok dňa 24.7.2023 (kedy bola autoservisom vystavená faktúra č. XXXXXXXXXXXX). Samotná oprava poškodeného vozidla teda trvala štyri pracovné dni, čo je podľa názoru súdu primerané škode spôsobenej na vozidle. Žalovanému vytkol, že v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a súdu nepreukázal, že čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne by v okolnostiach prejednávaného prípadu zodpovedal nižšiemu počtu pracovných dní. Z potvrdenia autoservisu vyplynulo, že motorové vozidlo vydal poškodenému nie ihneď po ukončení opravy, ale až po doručení tzv. krycieho listu zo strany poisťovne, t. j. po vydaní oznámenia o poistnom plnení zo dňa 25.7.2023. Aj keď žalovaný v tomto smere neprodukoval žiadne námietky, prvoinštančný súd považoval za potrebné uviesť, že doba prenájmu náhradného vozidla je účelná až do momentu doručenia tzv. krycieho listu (oznámenia o poistnom plnení) autoservisu, resp. do momentu vyplatenia poistného plnenia. Poukázal pritom na medzičasom už ustálenú rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov, s ktorou sa v celom rozsahu stotožnil. Odvolacie súdy dospeli v skutkovo a právne obdobných sporoch k záveru, že doba prenájmu náhradného vozidla je účelná až do momentu doručenia tzv. krycieho listu zmluvnému autoservisu. Prenájom náhradného vozidla je totiž účelný až do úplného vybavenia škodovej udalosti, pričom táto škodová udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením o výške poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Inak povedané, prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným je účelný až dovtedy, kým poškodený môže reálne začať s užívaním svojho (opraveného) vozidla. Podľa prvoinštančného súdu nie je možné spravodlivo požadovať od poškodeného, aby náklady na opravu uhradil zo svojich vlastných finančných prostriedkov, a aby následne čakal na ich refundáciu zo strany poisťovne. Častokrát ide o vyššiu finančnú čiastku, ktorú poškodený v danom čase ani nemusí mať k dispozícii. Zotrvávanie na takomto postupe by tak mohlo viesť k oslabeniu zmyslu povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z., ktorým je umožnenie poškodenému domôcť sa nápravy (odškodnenia) čo možno najjednoduchším spôsobom. Tým zákonodarca súčasne sleduje verejný záujem na tom, aby sa cestnej premávky zúčastňovali len technicky spôsobilé vozidlá. Vydanie opraveného vozidla zmluvným autoservisom až po doručení krycieho listu je pritom bežnou obchodnou praxou známou aj žalovanému, ktorá zodpovedá rozumnému usporiadaniu vzťahov medzi zúčastnenými. Nie je pritom v silách poškodeného ako spotrebiteľa, aby si v tomto smere dojednal s autoservisom odlišné podmienky opravy (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.3.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.3.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/77/2023 zo dňa 30.4.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/130/2023 zo dňa 19.6.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/55/2019 zo dňa 25.07.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/86/2023 zo dňa 18.10.2023). Uviedol, že na strane poškodeného nedochádza k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. keď mu bolo autoservisom vydané po tom, ako bol zo strany poisťovateľa škodcu (žalovaného) vystavený a autoservisu doručený krycí list, resp. keď došlo k úhrade ceny opravy zo strany poisťovateľa škodcu v prospech autoservisu, a to za predpokladu, že zo strany poškodeného nedošlo k bezdôvodnému omeškaniu s prevzatím opraveného motorového vozidla, resp. k bezdôvodnému omeškaniu autoservisu s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. V prejednávanej veci pritom nebolo sporné, že žalovaný sa bezdôvodne neomeškal s prevzatím opraveného motorového vozidla, príp. autoservis s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. Poškodený si svoje vozidlo prevzal (a prenajaté vozidlo vrátil) v rovnaký deň, ako bol žalovaným vydaný krycí list (oznámenie o poistnom plnení zo dňa 25.07.2023). Žalovaný si teda počínal tak, aby zbytočne nedochádzalo ku vzniku (ďalšej) škody (porovnaj § 415 OZ). Z uvedeného vyvodil, že prenájom náhradného vozidla poškodeným bol účelný po celú dobu prenájmu, t. j. až do dňa 25.07.2023. Medzi vznikom škody na strane žalobcu (jeho právneho predchodcu) a predmetnou škodovou udalosťou tak existovala priama príčinná súvislosť. Keďže žalovaný poskytol žalobcovi plnenie len za dobu piatich dní prenájmu, prvoinštančný súd ho zaviazal na doplatenie náhrady za zostávajúce dva dni prenájmu náhradného vozidla. Stotožnil sa však s obranou žalovaného, že žalobcom požadovaná náhrada za

prenájom náhradného vozidla je neprimerane vysoká. Za primeranú cenu prenájmu náhradného vozidla v danom mieste a čase prvoinštančný súd považoval cenu vyplatenú žalovaným, t. j. sumu 32,40 eura za jeden deň prenájmu náhradného vozidla. Žalobcovi preto priznal nárok na zaplatenie sumy 64,80 eura (2 dni x 32,40 eura) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. Pri určení primeranej ceny prenájmu náhradného motorového vozidla prvoinštančný súd vychádzal zo žalobcom predložených cenníkov autopožičovní. Nestotožnil sa s jeho argumentáciou, že má nárok na náhradu ceny prenájmu za vozidlo porovnateľné s vozidlom poškodeného (t. j. Q. A.), a to bez ohľadu na to, aké vozidlo si poškodený v skutočnosti prenajme. Z konštantnej judikatúry síce vyplýva, že poškodený má právo prenajať si vozidlo porovnateľné s jeho poškodeným vozidlom, pokiaľ sa však dobrovoľne rozhodne prenajať si „lacnejšie“ vozidlo (t. j. vozidlo nižšej kategórie), ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade, potom cena prenájmu tohto vozidla musí zodpovedať cenám obvyklým v danom mieste a čase za prenájom vozidiel porovnateľných so skutočne prenajatým vozidlom. Zo žalobcom predložených cenníkov autopožičovní V. M. D..sk pritom vyplynulo, že cena prenájmu vozidiel porovnateľných s prenajatým vozidlom zn. Q. U. sa pohybovala vo výške od 29 eur s DPH do 36 eur s DPH za jeden deň prenájmu (pri dĺžke prenájmu od štyroch do desiatich dní). Vozidlo zn. Q. U. je malé mestské auto (celková dĺžka 4060 mm, výška prázdneho vozidla 1433 mm, šírka 1765 mm), ktorému zodpovedajú napr. vozidlá zn. E. F., Š. P. Č. I. K.. Žalovaným vyplatená náhrada vo výške 32,40 eura za jeden deň prenájmu preto zodpovedala cenám obvyklým v danom mieste a čase. Stotožnil sa s názorom žalobcu, že povinnosťou poškodeného nie je pátrať po najlacnejšom prenájme porovnateľného náhradného vozidla v danom mieste a čase. Rovnako však nemôže byť povinnosťou žalovaného ako poisťovateľa škodcu vyplatiť náhradu za prenájom náhradného vozidla v akejkoľvek výške. V zmysle konštantnej judikatúry je požiadavka účelnosti (primeranosti) vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla splnená vtedy, ak je poskytnutá náhrada vo výške zodpovedajúcej obvyklým cenám v danom mieste a čase. Naopak, ak sa dohodnutá cena prenájmu odchyľuje od tejto obvyklej ceny podstatným spôsobom, tak v rozsahu prevyšujúcom túto obvyklú cenu nemôže byť daná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. V prejednávacom prípade sa žalobca a poškodený dohodli na cene prenájmu vo výške 50 eur za jeden deň prenájmu, čo je podľa prvoinštančného súdu cena prevyšujúca obvyklú cenu prenájmu v danom mieste čase o približne 50 %. Ide teda o podstatné prekročenie obvyklej ceny, pre ktoré súd dospel k záveru o neexistencii príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody v tejto zvyšnej (zamietnutej) časti žalobou uplatneného nároku.

8. K uplatneným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo žalovanej sumy uviedol, že žalovaný bol povinný do troch mesiacov od oznámenia žalobcu o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť žalobcovi výšku poisťného plnenia (§ 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z.). Následne bol povinný poskytnúť žalobcovi poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu svojej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.). Nezaplatením náhrady škody (poisťného plnenia) v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, bol preto povinný zaplatiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania. Dodal, že ust. § 11 ods. 6, 7, a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ v prípade, ak je poisťovateľ v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Zákon č. 381/2001 Z. z. je lex specialis vo vzťahu k OZ ako lex generalis, čo znamená, že ustanovenia OZ ako lex generalis sa vzťahujú na špeciálnu právnu úpravu (lex specialis) iba vtedy, ak táto špeciálna právna úprava neustanovuje inak. Vo všeobecnosti platí, že ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od neho popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Ustanovenia § 11 ods. 6 a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. postihujú inú nečinnosť a včasné nesplnenie odlišných povinností, než vyplývajú z ust. § 517 ods. 2 OZ, a to nečinnosť spočívajúcu v nepeňažnom plnení, t. j. sankcionujú neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavujú poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 OZ, a to i v prípade, že poisťovateľ svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. splnil včas (t. j. skončil prešetrenie poisťnej udalosti alebo poskytol poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poisťného plnenia). V tejto súvislosti podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/200/2019 zo dňa 29.09.2020 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 zo dňa 21.05.2020, ako aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 263/2022 zo dňa 07.9.2022. Žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému listom zo dňa 25.7.2023. Žalovaný ukončil šetrenie poisťnej

udalosti dňa 17.8.2023, a teda bol povinný poskytnúť plnenie do 01.09.2023 a od 04.9.2023 bol v omeškaní so zaplatením tohto svojho peňažného dlhu. Súd preto v súlade s § 517 ods. 1 a 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne (t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania) z priznanej sumy 64,80 eura od 04.09.2023 až do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP zohľadniac, že žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 64,80 eura a žalovaný v zamietnutej časti 123,23 eura. Nakoľko v konaní úspešnejšiemu žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal (R 77/2018).

9. Proti výroku II. uvedeného rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že súd žalovanému uloží povinnosť zaplatiť sumu 123,23 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z uvedenej sumy od 4.9.2023 do zaplatenia za súčasného priznania nároku na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Úvodom poukázal na svoje doterajšie písomné vyjadrenia a ústne prednesy v spore, ako aj predložené listinné dôkazy. Súd prvej inštancie podľa neho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď mal za to, že žalobcom účtované denné nájomné sa podstatným spôsobom odchyľuje od obvyklej ceny porovnateľných vozidiel v danom mieste a čase. V spore bola podľa neho určujúcou skutočnosť, že žalovaný sa dostal do situácie, kedy si bol nútený prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. Poškodený nemá povinnosť vykonať určitý prieskum ohľadom prenájmu náhradných vozidiel a v tejto súvislosti opätovne poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo skúmať a porovnávať podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní, resp. požičovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (obdobne vid' rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.5.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Poškodený za účelom opravy motorového vozidla toto odovzdal do servisu, pričom nepochybne po jeho odovzdaní nemohol priamo ovplyvniť dĺžku trvania opráv a postup prác v servise, nakoľko tie sú závislé od ďalších faktorov a okolností existujúcich nezávisle od vôle a konania poškodeného, pričom nebolo na mieste od poškodeného spravodlivo žiadať, aby po dopravnej nehode hľadal servis, v ktorom by jeho motorové vozidlo bolo opravené v čo najkratšom čase a za čo najnižšiu cenu. S poukazom na rozhodovaciu prax súdov je zrejmé, že možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy svojho motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Neexistuje zákonná a ani zmluvná povinnosť stanoviť poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu poisťovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017), pretože v opačnom prípade by išlo o neprimerané zaťaženie poškodeného, nakoľko už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom poškodeného. Je totiž nepochybné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného, pričom náhradné vozidlo využíval na ten istý účel, ako svoje vlastné. Zdôraznil, že súčasná judikatúra považuje prenájom porovnateľného náhradného vozidla za skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v dôsledku poistnej udalosti, a ktorú bolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty žalovaného o možnej (predpokladanej) výške nájomného vo vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu, ktoré si osvojil vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie. Napadnuté rozhodnutie tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Každopádne dodal, že prieskum trhu prostredníctvom internetových cenníkov nemožno považovať za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú niektoré požičovne zľavu z nájomného, pričom je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé, ako dlho bude nájom trvať. Žalobca poskytuje náhradné vozidlo práve v prípade dopravnej nehody, kedy nie je zrejmé, ako dlho bude poškodené vozidlo v opravovni. V skutkových okolnostiach daného prípadu nemohla byť dojednaná doba nájmu, keďže doba využívania náhradného motorového vozidla bola závislá od doby

vykonania opravy a úhrady jej ceny, resp. doručenia krycieho listu. Za všeobecne známu skutočnosť označil to, že cena prenájmu v prípade vopred dojednaného dlhodobého prenájmu je nižšia, než v prípade prenájmu za jeden deň. Podľa žalobcu nie je povinnosťou poškodeného pred uzatvorením zmluvy o nájme robiť prieskum trhu za účelom zistenia najnižšej ceny nájmu, zároveň nemožno od neho ani spravodlivo žiadať, aby v čase uzatvárania zmluvy o nájme náhradného vozidla mal vedomosť alebo odhad o dĺžke opravy jeho poškodeného vozidla, resp. aby v záujme minimalizovania nákladov dojednal nájom na vopred dlhšie obdobie. Poškodený nemohol mať vedomosť o tom, kedy bude jeho vozidlo opravené, preto ani žalobca v čase začatia nájmu nevedel, koľko bude nájom trvať, nakoľko dĺžka opravy poškodeného vozidla a vybavenie poisťnej udalosti je v každom prípade odlišná. Pokiaľ sa týka rozdielu medzi kategóriou poškodeného a prenajatého vozidla namietal, že v konaní netvrdil, že pri určení výšky denného nájomného je potrebné vychádzať len z ceny porovnateľnej s poškodeným vozidlom. Výška denného nájomného za konkrétne náhradné vozidlo u žalobcu je stanovená vždy s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného ako aj prenajatého vozidla, pričom ďalšími skutočnosťami sú tiež výbava, konkrétny model, značka motorového vozidla, rok výroby, resp. počet najazdených kilometrov. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu pritom vzniesol len stručnú a formálnu procesnú obranu vo vzťahu k výške fakturovaného denného nájomného za prenajaté náhradné vozidlo a túto podporil predloženými listinnými dôkazmi ohľadom prieskumu trhu. Podľa názoru žalobcu žalovaný neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, nakoľko krátke denné nájomné adekvátne neodôvodnil a nevysvetlil. Žalovaný nijako nepreukázal, ako dospel k záveru o primeranosti denného nájomného práve vo výške 32,40 eura s DPH nehovoriac o tom, že nie je možné bez ďalšieho iba porovnať ceny nájmov, ale na nájom je nutné nazerať zo širšieho hľadiska, tzn. na všetky podmienky, ktoré konkrétna autopožičovňa má. Žalovaný sa sám bez riadneho zdôvodnenia rozhodol považovať ním uvedenú cenu prenájmu za obvyklú, pričom v konaní nepredložil žiadne cenové ponuky s podmienkami nájmu, na základe ktorých by bolo možné prijať záver o neprimeranosti medzi žalobcom a poškodeným dohodnutej ceny nájmu. Prvoinštančnému súdu v ďalšom vytkol, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu a s uvádzanými skutočnosťami, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vychádzal zo žalobcom predložených cenníkov požičovní V. M. D. sk. Nijako však nezohľadnil a nevyhodnotil ďalšie cenové ponuky predložené žalobcom, z ktorých vyplýva nájomné za porovnateľné motorové vozidlá Y. M. či U. U. vo výške rovnakej, resp. vyššej ako bolo v danom prípade fakturované denné nájomné. Podstatne vyššie nájomné ako si svojvoľne určil žalovaný vyplýva aj z cenovej ponuky spoločnosti RAI za motorové vozidlo Volkswagen Polo, a to v sume 46,80 eura s DPH. Z uvedeného vyvodil, že napadnuté rozhodnutie je nielen založené na nesprávnych skutkových zisteniach, ale súd sa ani nijako nevysporiadal s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa okolností, ktoré boli zohľadnené pri určení výšky denného nájomného. Dôsledkom nesprávnych skutkových zistení je tiež nesprávne právne posúdenie veci. Žalobca tak zotrval na názore, že ním účtovaná výška denného nájomného je cenou primeranou a žalovaný nárok nijako výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v rozpore s § 220 ods. 2 CSP, z ktorého nevyplýva posúdenie relevantných skutkových tvrdení a právnych argumentov vo vzťahu k žalobcom napadnutej časti, súčasne podľa neho zakladá aj zásah do jeho práva na spravodlivý proces.

10. Žalovaný sa k podanému odvolaniu v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom napadnutom rozsahu, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody spočívajúcej v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, tieto substancoval pod príslušné právne normy a vecne správne závery, ku ktorým dospel, aj riadne, presvedčivo a v súlade s požiadavkami súdnej praxe a ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol súd prvej inštancie koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú žalobcom namietaný záver o neprimeranosti ceny denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla. V postupe prvoinštančného súdu a jeho meritórnom rozhodnutí tak nedošlo k naplneniu žiadneho zo žalobcom vytýkaných odvolacích dôvodov. Nakoľko odvolací súd sa s náležitým a vyčerpávacím odôvodnením

napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a v nadväznosti na odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd dopĺňa nasledovné:

12. Vo všeobecnosti k žalobcom namietaným odvolacím dôvodom možno uviesť, že odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnych skutkových zisteniach je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kedy je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), pri ktorom súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétne právnu normu na zistený skutkový stav, môže byť daný použitím nesprávnej právnej normy alebo aplikáciou správnej právnej normy, ktorú súd nesprávne interpretoval alebo napokon použitím správnej právnej normy a jej správnej interpretácie, ale jej nesprávnej aplikácie na zistený skutkový stav veci (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo/4/2009).

13. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie plne nadviazal na závery v tomto smere ustálenej súdnej praxe (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 z 28.6.2016), keď konštatoval, že cena prenájmu náhradného motorového vozidla má zodpovedať cenám obvyklým v danom mieste a čase za prenájom vozidiel porovnateľných s vozidlom prenajatým (v danom prípade zn. Q. U.). Záver o neprimeranosti ceny denného nájmu náhradného motorového vozidla účtovaného poškodenej (X. K.) vo výške 50 eur/ 1 deň prenájmu oprel o žalobcom predložené cenníky autopožičovní V. M. D..sk, z ktorých vyvodil, že dohodnutá cena prenájmu vozidiel porovnateľných s prenajatým vozidlom zn. Q. U. (Š. P., I. K., E. F.) sa pohybovala v rozmedzí od 29 eur do 36 eur s DPH/ 1 deň prenájmu, a to pri dĺžke prenájmu od 4 do 10 dní, t. j. žalobcom uplatnená cena denného prenájmu sa podstatným spôsobom odchyľovala od ceny obvyklej v danom mieste a čase. Žalobca celkom neopodstatnene namieta nesprávnosť tohto záveru nereflektujúc na dĺžku prenájmu porovnateľného náhradného motorového vozidla.

14. Záverom prvoinštančného súdu o neprimeranosti ceny účtovanej za prenájom náhradného motorového vozidla nebola popretá skutočnosť, na ktorú v tejto súvislosti upozorňoval žalobca, a to že žalovaný si bol v dôsledku ním nezavinenej škodovej udalosti nútený prenajať náhradné motorové vozidlo a týmto spôsobom riešil len pre neho vzniknuté nepriaznivé dôsledky. Uvedené však samo o sebe nemôže viesť k založeniu povinnosti škodcu, resp. v danom prípade poisťovateľa, k náhrade akýchkoľvek nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Rovnako označený záver nevypovedá o povinnosti poškodeného robiť si pred uzatvorením zmluvy o prenájme náhradného motorového vozidla prieskum trhu či hľadať najlacnejšiu poisťovňu a neodôvodňuje priznanie náhrady vo výške aritmetického priemeru. Označené nakoniec ozrejml aj prvoinštančný súd v ods. 48. napadnutého rozhodnutia. Žalobca uplatňujúci si nárok na náhradu škody je v spore povinný preukázať, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla boli vynaložené účelne (čo v danom prípade nebolo sporným), a to aj z hľadiska objektívnej doby nevyhnutne potrebnej na vykonanie opravy, a že ich výška podstatným spôsobom nevybočila z intervalu cien za prenájom porovnateľného vozidla v danom mieste a čase, t. j. že fakturovaná cena denného nájmu za náhradné motorové vozidlo je cenou obvyklou. Žalobca tiež znáša dôkazné bremeno aj vo vzťahu k prípadnému preukázaniu výnimočných okolností odôvodňujúcich so zreteľom na individuálne okolnosti priznanie vyššej ako obvyklej ceny nájmu. Inak povedané nárok na náhradu škody je dôvodný aj v prípade, že dohodnutá cena nájmu nie je v danom regióne najnižšou či zanedbateľne prekračuje najvyššie ceny v danom mieste a čase, a teda nemusí zodpovedať ani cene priemernej. Pokiaľ cena nájmu výrazne nevybočuje zo zisteného cenového pásma obvyklých cien prenájmu v danom mieste a čase, je potrebné ju akceptovať ako obvyklú (obdobne viď napr. rozsudky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.12.2024, sp. zn. 7Co/105/2024, zo dňa 6.11.2024, sp. zn. 3Cob/134/2024, zo dňa 18.4.2024, sp. zn. 4Cob/21/2022, zo dňa 12.9.2019, sp. zn. 1Cob/178/2018). Naopak, ak cena prenájmu výrazným spôsobom vybočuje z obvyklého

cenového pásma, nie je ju možné uznať ako dôvodnú, pokiaľ to neodôvodňuje žalobcom preukázaná existencia výnimočných okolností prípadu. Uvedené podľa názoru súdu zodpovedá aj požiadavke rozumného a spravodlivého usporiadania vzťahov medzi poškodeným a škodcom, resp. poisťovateľom, zohľadňuje závažnosť zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla a tiež skutočnosť, že priemerovanie zverejnených cien nájmu vylučuje absencia znalostí ďalších kritérií vstupujúcich do cenotvorby (požiadavka zloženia zábezpeky, potreba okamžitej platby vopred, vybavenie prenajatého motorového vozidla, dĺžka vodičského oprávnenia nájomcu, najazdené kilometre atď.). Žalobcom v tejto súvislosti prezentovaná argumentácia nijakým spôsobom nevyvracia a nespochybňuje správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktoré majú plnú oporu vo vykonanom dokazovaní. Cenové rozpätie 29-36 eur s DPH za jeden deň prenájmu porovnateľného vozidla, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie, skutočne vyplýva zo žalobcom predložených cenníkov a plne zohľadňuje ekonomickú triedu, do ktorej patria porovnateľné motorové vozidlá (Š.H. P., E. F.), ako aj dĺžku trvania nájmu (7 dní). V porovnaní s týmto cenovým pásmom je žalobcom uplatnená výška denného nájmu (50 eur/ 1 deň prenájmu motorového vozidla) celkom zjavne neprimeraná a podstatne vybočujúca z obvyklých cien prenájmu v danom mieste a čase. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na vopred neznámu dĺžku prenájmu motorového vozidla, ktorá ako vyplýva z predložených cenníkov je jedným z činiteľov ovplyvňujúcich cenu denného prenájmu, odvolací súd túto argumentáciu vyhodnotil ako účelovú, keď z predloženej zmluvy o nájme uzatvorenej medzi žalobcom a poškodenou dňa 19.7.2023 je nepochybne zrejme dĺžka trvania nájmu (7 dní od 19.7.2023 do 25.7.2023) a túto by bolo možné orientačne určiť aj s prihliadnutím na rozsah spôsobenej škody po komunikácii s autoservisom. Odvolacej argumentácii nemožno priznať úspech ani v časti, v ktorej žalobca poukazoval na rozloženie dôkazného bremena v spore, keď žalobcu uplatňujúceho si nárok na náhradu škody, zaťažuje dôkazné bremeno preukázania účelnosti a primeranosti nákladov za prenájom náhradného vozidla a v danom prípade uplatnená cena prenájmu náhradného motorového vozidla zn. Q. U., resp. výška uplatnená nad rámec žalovaným priznaného poistného plnenia, nemá oporu v dôkazoch predložených samotným žalobcom. Pokiaľ sa žalobca správnosť skutkových záverov o cene obvyklej za prenájom porovnateľných motorových vozidiel snažil spochybníť poukazom na ním v prvoinštančnom konaní predloženú cenu deklarovanú na internetovej stránke autopožičovne irent za prenájom motorového vozidla zn. Y. M. (50 eur/ 1 deň) a zn. U. U. (54 eur/ 1 deň), z ktorých súd prvej inštancie celkom nepochybne nevychádzal, je potrebné uviesť, že sa jedná o cenu jednej autopožičovne, z ktorej nemožno vyvodíť záver o cene obvyklej v danom mieste a čase, a táto cena prenájmu zodpovedá zadávateľom navolenej dĺžke prenájmu 1 deň (v danom prípade sa však jednalo o dlhší nájom, čomu zodpovedá aj nižšia cena denného nájmu). Uvedené platí aj vo vzťahu k cene 46,80 eura za prenájom porovnateľného motorového vozidla zn. I. K. uvedenej v cenníku autopožičovne RAI, a ktorá zodpovedá kratšej dobe prenájmu (2-3 dní).

15. Správne súd prvej inštancie pri posudzovaní primeranosti ceny neprihliadol ani na ceny prenájmu motorového vozidla porovnateľného s poškodeným motorovým vozidlom (zn. Q. A.), nakoľko rozhodujúcim pre komparáciu je v prípade, ak si poškodený prenajme motorové vozidlo nižšej ekonomickej triedy, motorové vozidlo, ktoré si poškodený prenajal. Žalobca preto tak v odvolaní, ako aj v prvoinštančnom konaní (pozn. odvolacieho súdu vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu) nedôvodne za účelom obhajoby dohodnutej ceny prenájmu 50 eur /1 deň prenájmu poukazuje na to, že bola určená aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Odvolací súd je v zhode s prvoinštančným súdom toho názoru, že poškodený má síce právo prenajať si náhradné motorové vozidlo v kategórii a výbave porovnateľnej s poškodeným motorovým vozidlom, avšak pokiaľ si prenajme motorové vozidlo nižšej kategórie, vychádzajúc z obsahového poňatia skutočnej škody spočívajúcej v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúcej majetkovú hodnotu, ktoré je nutné vynaložiť za účelom uvedenia vecí do predošlého stavu, rozhodujúcimi sú ceny prenájmu motorových vozidiel komparovateľných s motorovým vozidlom skutočne prenajatým (nie poškodeným).

16. V intenciách uvedeného možno uzavrieť, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie majú plnú oporu v dokazovaní vykonanom v predmetnom konaní a právne závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú výsledkom aplikácie príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zák. č. 381/2001 Z. z. citovaných prvoinštančným súdom v ods. 18. - 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku a zodpovedajúcich logických úvah za súčasného rešpektovania ustálenej rozhodovacej praxe.

17. Nenáleží žalobca v odvolaní prvoinštančnému súdu vytkol aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Takýto záver nemožno odôvodňovať ani samotnou skutočnosťou, že súd prvej inštancie sa

nevyjadril ku všetkým v konaní predloženým dôkazom, ale len k tým, ktoré považoval za podstatné a rozhodujúce pre prijatie meritórneho záveru. Ako uviedol odvolací súd v ods. 11. odôvodnenia, súd prvej inštancie jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal so všetkými pre vec podstatnými skutkovými a právnymi skutočnosťami (IV. ÚS 14/07) a obhajobu prijatých záverov podložil dostatočnými a relevantnými dôvodmi doplnenými logickou právnou argumentáciou. Nedošlo tak k porušeniu práva žalobcu na riadne a dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako jedného z aspektov práva na spravodlivý súdny proces a naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V súvislosti s touto časťou odvolacej argumentácie odvolací súd pripomína, že nie je povinnosťou všeobecného súdu dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozhodovacej praxi pripomína, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. 1. 1999) a nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí ani právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, t. j. aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 CSP. V odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému však nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).